

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KRAKOWA
z dnia

KANCELARIA RADY MIASTA KRAKOWA	
Data:	2024 -11- 05
Nr	216/50
Podpis	

w sprawie zmiany nazwy ulicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1465; zm.: Dz. U. z 2024 r. poz. 1572.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Zmienia się nazwę ul. Ignacego Kriegera na ul. Rodziny Kriegerów dla drogi położonej w Dzielnicy II Grzegórzki przecznicy ul. płk. Francesco Nullo dochodzącej do ul. Cystersów, działki nr: 410/7, 368/52, 368/35, 368/56, 368/60, 410/10, 495/12, 495/10, 495/9 obręb 5 jednostka ewidencyjna Śródmieście.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

W imieniu Komisji:

Magdalena Mazurkiewicz
Przewodnicząca Komisji Kultury
i Ochrony Zabytków RMK

Uzasadnienie

Z wnioskiem o zmianę nazwy ul. Ignacego Kriegera na ul. Rodziny Kriegerów wystąpiła uchwała nr XI/13/2024 z dnia 19 września 2024 r. Rada Dzielnicy II Grzegórzki. Propozycja ta uzyskała poparcie Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa na posiedzeniu w dniu 22 października 2024 r. Zmiana nazwy przedmiotowej ulicy pozwoli na upamiętnienie wszystkich zasłużonych dla dokumentowania historii Krakowa członków tej rodziny: Ignacego Kriegera, Natana Kriegera oraz Amalii Krieger.

Uchwała nie spowoduje wzrostu wydatków na funkcjonowanie Urzędu Miasta Krakowa. Realizacja Uchwały nie wymaga zwiększenia zatrudnienia, a także nie będzie powodować w przyszłości dodatkowych kosztów niż ponoszone przed jej wprowadzeniem.

Ignacy Krieger (ur. 1817 lub 1820 koło Wadowic, zm. 17 czerwca 1889 w Krakowie) – krakowski fotograf, właściciel zakładu fotograficznego dokumentującego miasto i jego zabytki. Nie wiadomo, gdzie i u kogo uczył się fotografii. W latach 50. XIX w. mieszkał w miejscowości Lipnik. W 1860 r., po powrocie z zagranicznego wyjazdu, podczas którego doskonalił swoje umiejętności, przeniósł się do Krakowa i założył pracownię fotograficzną. Mieściła się ona w podwórzu domu A. Schwarza przy ul. Grodzkiej 88 (obecnie 13). W maju tego samego roku w gazecie „Czas” zamieścił ogłoszenie mówiące, że wykonuje portrety, medaliony, zdjęcia grupowe, „krajowidoki” i zdjęcia budynków. Jako fotograf szybko zdobył wysoką pozycję w mieście. Ok. 1864 r. posiadał również filię zakładu w Tarnowie. Po powrocie z drugiego wyjazdu zagranicznego w 1865 r. atelier przeniósł do kamienicy na rogu Rynku Głównego i ul. św. Jana (wówczas Rynek Główny 37, obecnie 42). Zmarł w 1889 roku, pochowany został na nowym cmentarzu żydowskim w Krakowie. Zakład Kriegera zajmował się typową dla ówczesnych firm fotograficznych działalnością, tj. wykonywaniem portretów. Ponadto firma na szeroką skalę wykonywała zdjęcia zabytków Krakowa, które dziś stanowią źródło wiedzy, zwłaszcza na temat obiektów niezachowanych. Fotografie te przedstawiają ogólne widoki miasta i konkretne miejsca, wnętrza budynków oraz detale. Krieger utrwalił np. Sukiennice przed przebudową, Rynek Główny z budynkiem Wielkiej Wagi, wnętrze kościoła Mariackiego przed renowacją czy nieistniejący już zespół szpitalny Duchaków. Dokumentował także nowe budynki, np. Teatr Miejski. Ponadto zakład wykonywał reprodukcje dzieł sztuki, fotografując obiekty z kościelnych skarbców, muzeów i kolekcji. Osobną część dorobku Kriegera stanowią zdjęcia o charakterze etnograficznym, przedstawiające „typy ludowe”: chłopów, górali czy Hucułów.

Natan Krieger: Urodził się w Lipniku w 1884 r. Razem z siostrą Amalią uczył się profesji od ojca Ignacego Kriegera (znanego krakowskiego fotografa). W 1889 r. po śmierci ojca przejął razem z siostrą atelier fotograficzne znajdujące się przy ulicy św. Jana 1. Zajmował się dokumentacją miejskich zabytków, dzieł sztuki oraz budynków użyteczności publicznej na terenach Galicji. Był członkiem Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa oraz fotografem głównym wydawanego przez nie „Rocznika Krakowskiego”. Zmarł w Krakowie, w 1903 r., został pochowany na cmentarzu żydowskim.

Amalia Krieger (ur. 1846 r. w Lipniku, zm. 21 września 1928 r. w Krakowie) – polska fotografka. Była córką Ignacego Kriegera, który od 1860 roku prowadził w Krakowie zakład fotograficzny. Amalia oraz jej starszy brat, Natan, najprawdopodobniej przy ojcu, nauczyli się zawodu. Po śmierci Ignacego Kriegera wspólnie kontynuowali jego działalność, nadal sygnując fotografie imieniem i nazwiskiem ojca. Podobnie jak ojciec i brat, wykonywała portrety klientów oraz dokumentowała zabytki krakowskie, w tym na zamówienie Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa oraz związanego z nim „Rocznika Krakowskiego”. Ponadto na zlecenie historyków, m.in. Władysława Semkowicza i Stanisława Krzyżanowskiego z krakowskiej Akademii Umiejętności, sporządzała fotografie średniowiecznych dokumentów na potrzeby ich badań. Wykonywała także zdjęcia dla historyków sztuki, m.in. dla Stanisława Tomkowicza. Fotografowała prace współczesnych jej artystów, m.in. Jacka Malczewskiego. Kiedy Natan zmarł w 1903 roku, Amalia przejęła pracownię, prowadząc ją nadal w kamienicy Bonerowskiej na rogu Rynku Głównego i ul. św. Jana. Pod koniec życia, w 1926 roku, wyposażenie atelier oraz fotografie wykonane przez nią samą, brata i ojca, przekazała gminie miasta Krakowa, ustanawiając jednocześnie fundację pamięci Ignacego, Natana i Amalii Kriegerów. Zmarła w 1928 roku. Została pochowana na cmentarzu żydowskim. Po jej śmierci spuścizna Kriegerów trafiła do Muzeum Przemysłowego. Wraz z jego likwidacją w 1950 roku negatywy przekazane zostały do biblioteki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, a w 1967 roku do Muzeum Historycznego Miasta Krakowa, gdzie znajdują się do dziś w liczbie ok. 8,5 tys.

W imieniu Komisji:

Magdalena Mazurkiewicz
Przewodnicząca Komisji Kultury
i Ochrony Zabytków RMK